DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 23 lutego 2018 r.

Poz. 921

Elektronicznie podpisany przez:
Milena Pigdanowicz-Fidera; DUW we Wrocławiu
Data: 2018-02-23 14:35:43

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.112.3.2018.MC2
WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 23 lutego 2018 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 14 uchwały nr LIX/385/17 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wschodniej miasta Prusice.

Uzasadnienie

Rada Miasta i Gminy Prusice, na sesji w dniu 20 grudnia 2017 r., podjęła uchwałę nr LIX/385/17 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wschodniej miasta Prusice.

Przedmiotowa uchwała wraz z dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru w dniu 26 stycznia 2018 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 14 uchwały nr LIX/385/17 Rady Miasta i Gminy Prusice z istotnym naruszeniem art. 10 ust. 2a i art. 20 ust. 1 ustawy, polegającym na wprowadzeniu w uchwale ustaleń dotyczących lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, w sytuacji gdy w studium nie ustalono rozmieszczenia obszarów, na których zlokalizowane będą te urządzenia, jak również ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Na wstępie podkreślić należy, że podstawy nieważności uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustawodawca wskazał w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z jego treścią, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Przeprowadzona ocena zgodności z prawem niniejszej uchwały, tj. pod kątem art. 28 ust. 1 ustawy, pozwoliła stwierdzić, że Rada Miasta i Gminy Prusice, uchwalając przedmiotowy plan zagospodarowania przestrzennego, naruszyła w sposób istotny zasady sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 zd. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy uchwala rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Ponadto, w art. 9 ust. 4 ww. ustawy wskazano, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W kwestionowanej uchwale istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego spowodowane jest ewidentnym naruszeniem ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gminy, w brzmieniu ustalonym uchwałą nr XLIV/278/17 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 10 marca 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Prusice".

W myśl art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie.

Rada Miasta i Gminy Prusice, uchwalając przedmiotowy plan miejscowy, w § 14 uchwały wprowadziła ustalenia dotyczące lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW. W zakresie powyższej regulacji ustalono, że: „1) na obszarze dopuszcza się lokalizację instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej odnawialne źródła energii – energię słoneczną (ogniwa fotowoltaiczne); 2) na obszarze nie dopuszcza się lokalizacji instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej innych odnawialnych źródeł energii; 3) nie ustala się strefy ochronnej związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, wynikającej z lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW. Ustala się, że lokalizacja tych urządzeń nie może powodować przekraczania standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny".

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały oraz w świetle analizy zgodności ustaleń przedmiotowego planu z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Prusice organ nadzoru stwierdził, że w obowiązującym na terenie gminy Prusice studium nie ustalono rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, a także stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

W odpowiedzi udzielonej na zapytanie organu nadzoru, Kierownik Referatu Inwestycji, Ochrony Środowiska i Rolnictwa pismem z dnia 15 lutego 2018 r. (znak: GP.6271.4.2014), uzasadniając legalność wyżej przytoczonej regulacji, wyjaśnił, że: „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Prusice nie zawiera ustaleń dotyczących lokalizacji instalacji odnawialnych źródeł energii tj. ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100kW. Stwierdzono tym samym, że na obszarze gminy nie wprowadzono ograniczeń w tym zakresie, dlatego też dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW dla terenów o przeznaczeniu zabudowy produkcyjnej, magazynowej i składowej oraz usług, za wyjątkiem usług chronionych, jest właściwe i zgodne z ustaleniami obowiązującego Studium".

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia stwierdzić należy, że przyjęta przez Radę Gminy wykładnia przepisów jest nieprawidłowa. Art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprost wskazuje, że w przypadku, gdy na obszarze gminy przewiduje się usytuowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW w studium ustala się ich rozmieszczenie. Powyższe oznacza, że w pierwszej kolejności należy zmienić zapisy obowiązującego studium, poprzez ustalenie w nim sposobu rozmieszczenia wskazanych wyżej urządzeń wraz z ich strefami ochronnymi. Dopiero takie działanie umożliwia wprowadzenie stosownych regulacji w planach miejscowych. Z kolei przedstawiona przez Gminę Prusice argumentacja prowadziłaby do wniosku, że w przypadku braku ustaleń studium, odnoszących się do możliwości sytuowania na obszarze gminy urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, rada gminy posiada pełną swobodę i dowolność w regulowaniu przedmiotowej materii na etapie uchwalania planów miejscowych. Co więcej, skoro plan miejscowy nie może naruszać zapisów studium, to w przypadku późniejszego rozmieszczania urządzeń i ich stref ochronnych w studium, należałoby dostosować zapisy studium do planu, co jest z oczywistych względów niedopuszczalne i sprzeczne z podstawowymi zasadami kształtowania polityki przestrzennej gminy.

Stwierdzić zatem należy, że brak wyznaczenia takich terenów w studium Gminy Prusice jest równoznaczny z brakiem dopuszczenia ich na terenie gminy. Tym samym przedmiotowy plan jest sprzeczny w tym zakresie z polityką przestrzenną gminy określoną w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z przytoczonymi powyżej przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy stwierdzić, że jedną z podstawowych zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest nienaruszalność ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy przez ustalenia planu miejscowego. Organ nadzoru zwraca uwagę, że stwierdzenie nienaruszalności nie powinno sprowadzać się jedynie do porównania regulacji zawartych w obu tych aktach. Skoro przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakładają na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek uregulowania określonych kwestii w studium, przed ich szczegółowym dookreśleniem w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, to bezpośrednią konsekwencją pominięcia tego etapu procedury planistycznej jest niezgodność zapisów planu miejscowego ze studium.

Mając na uwadze powyższe, konieczne jest stwierdzenie nieważności §14 uchwały nr LIX/385/17 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wschodniej miasta Prusice.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
P. Hreniak